

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนไปทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

กลุ่มตัวอย่างเป็นครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 800 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนก่อนกำหนดวันส่งกลับ จำนวน 356 ฉบับ ใช้การติดตามทางโทรศัพท์ ได้รับแบบสอบถามเพิ่มรวมเป็นจำนวน 616 ฉบับ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS/PC+ หาค่าความถี่ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าสหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการทดสอบเปรียบเทียบด้วย t-test

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีเจตคติระดับปานกลางค่อนข้างมาก และมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงระดับปานกลางค่อนข้างมาก แต่มีเจตนาระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

เจตคติทางตรง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติทางอ้อมของครู ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ .58 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมของครู ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ .69 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การทำนายเจตนาของครู ด้วยตัวแปรเจตคติทางอ้อมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .245 และมีประสิทธิภาพในการทำนายเท่ากับร้อยละ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การทำนายเจตนาของครู ด้วยตัวแปรเจตคติทางอ้อม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม การมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .380 และมีประสิทธิภาพในการทำนายเท่ากับร้อยละ 15 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยในชั้นเรียน มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ, การประเมินผลของการกระทำ, ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มากกว่า กลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. เจตคติทางตรง มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตคติทางอ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 แสดงว่าเจตคติทางตรงมีความสอดคล้องกับความเชื่อและการประเมินผลกรรม ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ครูจะมีเจตคติในทางบวกก็ต่อเมื่อครูมีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจะนำไปสู่ผลกรรมทางบวก และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวก กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 แสดงว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของครูก็มีความสอดคล้องกับความเชื่อและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่ครูเชื่อถือ คือ ครูจะมีการคล้อยตามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อครู ในการที่ครูจะทำการวิจัยในชั้นเรียน ก็ต่อเมื่อครูมีความเชื่อและมีแรงจูงใจที่จะทำตามความต้องการของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ตนเองเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับที่ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลกล่าวไว้ และตรงกับ การค้นพบของ เรวดี วัฒนาโกศล (2532) กับนันทนา สิริรัตโนภาส (2538)

เจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตนา แสดงว่าเจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสอดคล้องกับการมีเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามที่ทฤษฎีกำหนดไว้ว่า หากเจตคติต่อพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีค่าเป็นบวกมากเท่าไร บุคคลก็มีเจตนาที่หนักแน่นที่จะทำพฤติกรรมมากเท่านั้น

2. จากสมการทำนายด้วยตัวแปร เจตคติทางอ้อม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม ตัวแปรทั้ง 2 ร่วมกันทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพการทำนายสูงสุด คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ดังนั้น การที่จะให้ครูมีเจตนาที่จะทำวิจัย ควรเสริมทางด้าน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยการให้ผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้าสายงาน ซึ่งเป็นกลุ่มอ้างอิงที่ครูมีความเชื่อถือ ทำการสนับสนุน และโน้มน้าวให้ครูมุ่งทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนตัวแปรเจตคติทางอ้อม การจะเสริมให้ครูมีเจตนาต่อการทำวิจัยมากขึ้นนั้น ต้องพิจารณาความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยกับกลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ในด้านความเชื่อและการประเมินผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนพบว่า กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยมีความเชื่อทางบวกมากกว่ากลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัย

อย่างเด่นชัดในด้านการเลื่อนตำแหน่งโดยอาศัยผลงานวิจัย การมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ การเป็นครูที่กระตือรือร้น การเป็นครูที่มีเหตุผล และมีความเชื่อกับการประเมินความเชื่อทางลบมากกว่าในด้านที่เชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้หย่อนประสิทธิภาพในการสอน การไม่มีเวลาดูแลนักเรียนได้อย่างเต็มที่ และมีการประเมินผลการทำวิจัยในชั้นเรียน ต่างกันโดยกลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยมีการประเมินทางบวกมากกว่าในด้านการได้เลื่อนตำแหน่งโดยอาศัยผลงานวิจัย การมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ การได้สมาคมกับผู้มีความรู้ การมีชื่อเสียง ดังนั้น การจะส่งเสริมให้ครูมีเจตนาต่อการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น จึงควรเสริมสร้างความเชื่อและการประเมินผลต่อการทำวิจัยทางด้านบวก และพยายามเปลี่ยนแปลงความเชื่อและการประเมินผลต่อการทำวิจัยทางด้านลบ แก่กลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

เมื่อนำตัวแปรตามทฤษฎี คือ เจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง กับตัวแปรการมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีประสบการณ์การทำวิจัย และการมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย ร่วมกันทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ตัวแปรที่ใช้ทำนายได้ดีที่สุด คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวต่อมาคือ การมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัย และทำให้ตัวแปรเจตคติไม่มีอำนาจในการใช้ทำนาย จากเดิมตัวแปรเจตคติสามารถใช้ทำนายเจตนาได้ แต่เมื่อมีตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายสูงกว่าเข้าสู่สมการทำนาย ทำให้ตัวแปรเจตติมีประสิทธิภาพการทำนายด้อยลงไป เป็นเพราะกลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยกับกลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัย มีความเชื่อและการประเมินผลกรรมต่อการทำวิจัย หรือมีเจตคติทางอ้อมต่อการทำวิจัย มากใกล้เคียงกัน อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันมีความตื่นตัว และมีการส่งเสริมการทำวิจัยในวงการศึกษาอย่างมาก โดยเป็นนโยบายจากรัฐบาล กระทรวง กรม กองต่าง ๆ จัดให้มีการอบรมการวิจัย มีการเผยแพร่ข่าวสารการวิจัย ให้ครูได้รับรู้ถึงประโยชน์และคุณค่าของการวิจัยที่ส่งผลต่อตัวครูและวงการศึกษา ทำให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งในปัจจุบันมุ่งเน้นการพัฒนาวัตกรรมการศึกษา ซึ่งครูสามารถนำผลไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ดังนั้น ตัวแปรเจตคติจึงไม่ส่งผลต่อการทำนายเจตนาต่อการทำวิจัย เมื่อมีตัวแปรที่มีอำนาจการทำนายสูงกว่าเข้าสู่สมการ

ตัวแปรที่ทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยได้ดีที่สุด คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเมื่อกลุ่มตัวอย่างครูมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้น เมื่อมีการโน้มน้าว จูงใจ จากผู้บริหารหรือหัวหน้าสายงานและเพื่อนครู จึงทำให้กลุ่มครูที่มีความเชื่อถือ และมีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีเจตนาที่จะทำวิจัย ส่วนกลุ่มครูที่ไม่เชื่อถือหรือไม่มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ก็จะมีเจตนาที่จะไม่ทำการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยได้ดี ตัวต่อมา คือ การมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัย ตามลำดับ จากข้อค้นพบของ สุรณี พิพัฒน์โรจนกมล พบว่า ตัวแปรการเคยทำวิจัยใช้ทำนายผลผลิตภาพการวิจัยได้ดีที่สุด แต่ในการวิจัยนี้ไม่สามารถใช้ทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยได้ดี อาจเป็นเพราะครูกลุ่มที่เคยทำวิจัย ส่วนหนึ่งเป็นนิสิตปริญญาโทที่ทำวิทยานิพนธ์เสร็จใหม่ ๆ อาจจะยังเบื่อหน่ายหรือเหนื่อยล้าอยู่ จึงไม่มีเจตนาจะทำวิจัยในชั้นเรียน และครูกลุ่มนี้อีกส่วนหนึ่งในปัจจุบันกำลังดำเนินการทำงานวิจัยอื่น ๆ หรือทำการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ จึงยังไม่มีโครงการหรือเจตนาจะทำการวิจัยในชั้นเรียน (ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด) จึงทำให้ตัวแปรประสบการณ์การทำวิจัยที่น่าจะเป็นตัวทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดี กลับเป็นตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายเป็นตัวสุดท้าย

เมื่อใช้ตัวแปรทำนาย 2 ตัว คือ เจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ร่วมกันทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแล้ว ได้ประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 6 แต่เมื่อใช้ตัวแปรทำนาย 5 ตัว คือ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การมีประสบการณ์การอบรมวิจัย การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัย ร่วมกันทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแล้ว ได้ประสิทธิภาพในการทำนายเพิ่มเป็นร้อยละ 15 แสดงว่ากลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำการวิจัยกับกลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำการวิจัยในชั้นเรียน เมื่อพิจารณาเจตคติกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงแล้ว ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มครูทั้งสองกลุ่มได้ดี และมีประสิทธิภาพในการทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยได้ดีขึ้น คือ ตัวแปรการผ่านการอบรม การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัย ซึ่งจัดว่าตัวแปรทั้งสามเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรม ดังที่ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ซึ่งไอเซน ได้พัฒนาทฤษฎีต่อมาจากพีชไบน์ พบว่า การรับรู้การควบคุม พฤติกรรมมีความหมายในแง่แรงจูงใจสำหรับเจตนา การรับรู้การควบคุมนี้จะทำหน้าที่เป็นตัวทำนายเจตนา นอกเหนือจากเจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมนี้คือ การที่ครูรับรู้ว่าการทำวิจัยเป็นการทำที่ยากหรือง่าย ซึ่งอาจจะเป็นการสะท้อนจากประสบการณ์ในอดีต และการคาดคะเนปัจจัยเอื้ออำนวยและสิ่งขัดขวางหรืออุปสรรค ดังนั้น การที่ครูมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการวิจัย การมีประสบการณ์การอบรมวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัย ก็ย่อมรับรู้ถึงความเป็นไปได้ที่จะกระทำพฤติกรรมการทำวิจัยได้สำเร็จหรือไม่

3. กลุ่มที่มีเจตนาจะทำวิจัยในชั้นเรียน มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ, การประเมินผลของการกระทำ, ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

อิง ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่ากลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อ 4 โดยใช้การทดสอบ t-test จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัย มีความเชื่อสูงกว่ากลุ่มครูที่เจตนาจะไม่ทำการวิจัยในชั้นเรียน ในข้อความเชื่อที่ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปรับปรุงการเรียนการสอน การเลื่อนตำแหน่งโดยอาศัยผลงานวิจัย การพัฒนาวิธีการเรียนการสอนใหม่ ๆ การเป็นครูที่กระตือรือร้น การเป็นครูที่มีเหตุผล ความก้าวหน้าในวิชาชีพ การแก้ไขปัญหาของนักเรียนและปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน การทราบปัญหาของนักเรียน การสมาคมกับผู้มีความรู้และการมีชื่อเสียง กลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีข้อความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดการหย่อนประสิทธิภาพในการสอน และการไม่มีเวลาดูแลนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยในชั้นเรียน ที่ไม่เชื่อในข้อความเชื่อทั้งสองนี้ จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำการวิจัยในชั้นเรียนมีการประเมินผลความเชื่อสูงกว่ากลุ่มที่มีเจตนาจะไม่ทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนด้านความก้าวหน้าในวิชาชีพ การเลื่อนตำแหน่งโดยอาศัยผลงานวิจัย การแก้ไขปัญหาของนักเรียน และปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน การสมาคมกับผู้มีความรู้ การเป็นครูที่มีเหตุผล การเป็นครูที่กระตือรือร้น จากข้อความเชื่อและการประเมินผลกรรมต่อการทำวิจัยของครูกลุ่มที่มีเจตนาจะทำวิจัย ทางด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน และการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนใหม่ ๆ นั้น สอดคล้องกับเยอวภา เจริญบุญ (2537) ที่พบว่า ครูทำการวิจัยเพราะความต้องการหาวิธีการสอนใหม่ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียน และการเป็นครูที่กระตือรือร้นและมีเหตุผลนั้น ก็เป็นสมรรถภาพพื้นฐานของนักวิจัย ส่วนการได้เลื่อนตำแหน่งโดยอาศัยผลงานวิจัยและความก้าวหน้าในวิชาชีพ การได้สมาคมกับผู้มีความรู้ การมีชื่อเสียง ก็เป็นปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน ตามที่ Herzberg (1959) ได้กล่าวไว้ว่าจะทำให้บุคคลมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานในหน่วยงานของตน ส่วนการหย่อนประสิทธิภาพในการสอน และการไม่มีเวลาดูแลนักเรียนได้อย่างเต็มที่นั้น กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยประเมินความเชื่อทางด้านลบมากกว่า คือประเมินว่าการหย่อนประสิทธิภาพในการสอน และการไม่มีเวลาดูแลนักเรียนได้อย่างเต็มที่ เป็นสิ่งที่เลวมากกว่าอีกกลุ่มประเมิน ตารางที่ 17 กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยมีเจตคติทางอ้อมสูงกว่ากลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ทำการวิจัยในชั้นเรียนทุกข้อ เรียงลำดับดังนี้คือ การเป็นครูที่กระตือรือร้น การแก้ไขปัญหาของนักเรียนและปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน ความก้าวหน้าในวิชาชีพ การเลื่อนตำแหน่งโดยอาศัยผลงานวิจัย การพัฒนาวิธีการเรียนการสอนใหม่ ๆ การเป็นครูที่มีเหตุผล การปรับปรุงการเรียนการสอน การไม่มีเวลาดูแลนักเรียนได้อย่างเต็มที่ การทราบปัญหาของนักเรียน การสมาคมกับผู้มีความรู้ การหย่อนประสิทธิภาพในการสอน และการมีชื่อเสียง ดังนั้น การที่จะให้กลุ่มครู

ที่มีเจตนาที่จะไม่ทำวิจัยมีความสนใจที่จะทำวิจัยนั้น ต้องเพิ่มความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการปรับปรุงการเรียนการสอน การได้เลื่อนตำแหน่งโดยอาศัยผลงานวิจัย และขั้นตอน การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่เป็นการรบกวนเวลาที่ครูจะต้องดูแลนักเรียนหรือการหย่อนประสิทธิภาพ ในการสอน อาจเป็นเพราะกลุ่มครูมีความเข้าใจว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเหมือนกับการทำวิจัย ทั่ว ๆ ไป ที่ยุ่งยาก ซับซ้อน ต้องใช้เวลาในการทำมาก โดยไม่เข้าใจว่าการทำวิจัยลักษณะนี้ก็ เหมือนกับการทดลองแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งเป็นไปในกระบวนการเรียนการ สอนตลอดเวลา กลับเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและดูแลนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งก็ ตรงกับความเชื่อและการประเมินความเชื่อของกลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำการวิจัย เมื่อดูผลของการ ประเมินผลกระทบ ต้องทำให้กลุ่มที่มีเจตนาไม่ทำวิจัยมีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ พวกเขา มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ มีความภาคภูมิใจและมุ่งพัฒนาวิชาชีพของตน

ข้อค้นพบเกี่ยวกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง พบว่า กลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยในชั้น เรียน มีความเชื่อและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน กับหัวหน้าสายงาน แต่ความ แตกต่างในการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของทั้งสองกลุ่ม ที่เด่นชัดคือ เพื่อนครู และผู้บริหารโรงเรียน แสดงว่า ถ้าต้องการให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ควรได้รับการสนับสนุน กระตุ้นให้ครูทำการวิจัย โดยผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าสายงาน อีกทั้งด้านกำลังใจสนับสนุนจากเพื่อนครูด้วยกันเอง ซึ่ง ก็สอดคล้องกับข้อค้นพบของเยาเวดี เจริญบุญ ที่ว่า ครูมัธยมศึกษาวุฒิปริญญาโท ที่ทำวิจัยใน ชั้นเรียน เพราะความต้องการปรับปรุงการเรียนการสอน การหาวิธีการเรียนการสอนที่จะเพิ่มผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน การแก้ปัญหาและช่วยเหลือนักเรียน การทำผลงานอาจารย์ 3 การได้รับการ สนับสนุนจากผู้บริหาร และเพื่อนครูให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และข้อค้นพบของวันทนา ชูช่วย ที่ว่าเหตุจูงใจภายในมาจากการประสบปัญหา และต้องการแก้ปัญหา เหตุจูงใจภายนอก มา จากการสนับสนุนของผู้บริหารและหัวหน้าสายงาน

4. เจตคติทางตรงของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการทำวิจัย ในชั้นเรียน กลุ่มที่มีเจตนาจะทำวิจัยจะมีเจตคติรายข้อทางบวกมากกว่ากลุ่มครูที่มีเจตนาจะไม่ ทำวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากเจตคติ สูงสุด คือ เห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็น ประโยชน์ ต่อมา คือ มีคุณค่า, ดี, พัฒนา, สร้างสรรค์, น่าสนใจ, แก้ปัญหา, น่าภาคภูมิใจ, จำ เป็น, เป็นไปได้, มีผลตอบแทน ส่วนเจตคติในการรับรู้ด้านมีอุปสรรค ยาก และเป็นภาระ กลุ่มที่ มีเจตนาจะทำวิจัยจะเห็นว่าการวิจัยมีอุปสรรค ยาก และเป็นภาระน้อยกว่ากลุ่มครูที่มีเจตนาจะ ไม่ทำการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้ผู้บริหารและหัวหน้าสายงาน ซึ่งเป็นกลุ่มอ้างอิงที่กลุ่มครูให้ความเชื่อถือ และปฏิบัติตาม ให้การสนับสนุนกระตุ้นให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยการทำให้ครูเชื่อว่าการ ทำวิจัยในชั้นเรียน จะมีผลในการปรับปรุงการเรียนการสอน การมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ การ ได้เลื่อนตำแหน่งโดยอาศัยผลงานวิจัย การเป็นครูที่กระตือรือร้น
2. ควรจัดให้มีการอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ครู เพราะจากข้อค้นพบตัวแปรการมีประสบการณ์การอบรมวิจัย มีอำนาจการทำนายที่ดีกว่า ตัว แปร การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัย นอกจากนี้การอบรม วิจัยยังเป็นความต้องการของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ถึงร้อยละ 44.50
3. ควรส่งเสริมปัจจัยที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อลด เจตคติที่มองว่าการทำวิจัยมีอุปสรรค และเป็นภาระ ด้วยการส่งเสริมให้ครูมีที่ปรึกษาทางการ วิจัย, มีอุปกรณ์เครื่องมือ และมีความรู้ที่จะใช้เครื่องมือเหล่านั้น, มีเวลาเพียงพอ และอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. การสร้างแบบวัดเจตคติทางอ้อมและเจตนาเชิงพฤติกรรม ต่อการทำวิจัยในชั้น เรียน อาจแจ้งพฤติกรรมให้เป็นการกระทำเดี่ยวหลาย ๆ พฤติกรรม ตามที่ไอเซนและฟิชไบน์ได้ เสนอแนะว่าจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำนายดีขึ้น
2. ควรทำการวิจัยให้เต็มรูปแบบของไอเซนและฟิชไบน์ โดยใช้เจตคติและการคล้อย ตามกลุ่มอ้างอิง ทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยใช้ทฤษฎีการกระทำตามแผน (The Theory of Planned Behavior)
3. ควรทำการวิจัยต่อไปว่า มีตัวแปรใดที่สัมพันธ์กับเจตนาเชิงพฤติกรรม หรือ พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
4. ควรมีการติดตามผลการทำวิจัยของกลุ่มครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยกับกลุ่มครูที่มี เจตนาจะไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน